

ת"פ 23186/06/13 - מדינת ישראל נגד סלאח אבו טיר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23186-06-13 מדינת ישראל נ' אבו טיר

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

המאשימה

נגד

סלאח אבו טיר ע"י עו"ד אכרם אבו לבדה

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות החזקת סכין ואיומים.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 14.7.12 בסמוך לשעה 23:30 הגיע הנאשם לביתו של מכרו, אחמד אבו טיר (להלן: המתלונן) כשבכליו סכין, וביקש ממנו להתלוות אליו לסימטה הסמוכה לביתו. כשהיו השניים בדרכם לסימטה, שלף הנאשם את הסכין והניפה לכיוונו של המתלונן. המתלונן הכה בידו של הנאשם, הפיל את הסכין ולקחה מהנאשם.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני, במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה בו, ללא הסכמה בין הצדדים בשאלת העונש.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל הרשעותיו הקודמות. לאור אלה ביקש להשית עליו עונש מאסר ממושך.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לחלוף הזמן מאז הארוע ולכך שבין הצדדים הושג הסכם פיוס ("סולחה"). לאור אלה ביקש להסתפק בהטלת מאסר מותנה.

שני הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בטיעוניהם.

מתחם העונש

הנאשם הגיע בשעת לילה לביתו של המתלונן כשהוא חמוש בסכין, ביקש ממנו להתלוות אליו למקום סמוך ובדרך שלף סכין והניפה לעברו, על מנת לאיים עליו. כתב האישום אינו מגלה את הרקע למעשה, אך מהתסקיר עולה כי הדבר היה בשל עניין של מה בכך - עלבון שהנאשם חש בשל מעשה של המתלונן. עוד עולה מהתסקיר, כי בעת המעשה היה

הנאשם תחת השפעת אלכוהול.

עיקר החומרה במעשיו של הנאשם הוא הגעתו לבית המתלון, כלפיו חש טינה, כשבכליו סכין. אדם המצפין בכליו סכין קודם ליציאתו מביתו, מביא בחשבון את האפשרות לשלוק את הסכין ולעשות בו שימוש. מדובר במעשה הכנה פוטנציאלי למגוון עבירות אלימות חמורות.

לא קשה להעלות על הדעת תרחישים אפשריים אחרים לארוע, בהם יכול היה להסתיים בצורה קשה בהרבה. אכן, לא יוחסה לנאשם כוונה לפגוע במתלון, אלא להטיל עליו אימה בלבד. אדגיש, כי לא אגזור את דינו של הנאשם בהסתמך על הנחות ביחס לשימוש אותו התכוון לעשות בסכין אשר אינן עולות מכתב האישום (שאז היה חשוף לענשים חמורים בהרבה מאשר העונש אשר בסופו של יום ייגזר עליו). עם זאת, דרכן של פגישות בשעת לילה בסמטה חשוכה בין שני אנשים אשר יש ביניהם "דם רע", היא כי אין לדעת כיצד תסתיימנה - ובמיוחד הדברים אמורים בעת שאחד מהמשתתפים במפגש מצטייד מראש בסכין לקראת הפגישה. עצם נוכחותו של סכין במקום עלול לגרום לתוצאה קשה בהרבה מאשר המשתתפים עצמם צופים מראש או חפצים בה - וכבר היו דברים מעולם. למרבה המזל, המתלון הסתפק בלקיחת הסכין מהנאשם ומנע הסלמה של הארוע - ובכך הפגין בגרות ואיפוק - אך לא ניתן לזקוף זאת לזכותו של הנאשם.

חומרתה של עבירת החזקת הסכין היא, שהיא עבירה "פותחת שער" למגוון עבירות אלימות קשות. למרבה הצער, לא מעטים הם המקרים בהם קטטה, אשר יכלה להגמר ללא נזק ממשי למעורבים בה, הסתיימה באורח טרגי, בשל כך שאחד המעורבים היה מזוין בסכין ובחר להשתמש בו. הערך המוגן אשר נפגע בשל עבירת החזקת סכין, הוא הערך החשוב מכל, שלמות הגוף וקדושת חיים. קו ישר ועקוב מדם מחבר בין עבירה זו ובין החמורות שבעבירות שבחוק העונשין. לפיכך, מדיניות ענשית נכונה אמורה לבטא את הפוטנציאל הקטלני הטמון בעבירה זו והצורך החיוני למנעה. ככל ששירתו אנשים מלצאת מפתח ביתם עם סכין, כך ימעטו קרבנות נוספים. לא בכדי קבע המחוקק בצדה של עבירה זו עונש מקסימלי של חמש שנות מאסר.

פסיקה עקבית קובעת, כי ככלל יש להטיל בגין עבירת החזקת סכין, גם כעבירה יחידה, עונש של מאסר לריצוי ממש, למעט במקרים חריגים. הסתפקות במאסר בעבודות שירות אין בה כדי לבטא את חמרת העבירה או להעביר מסר מרתיע ברור, לנאשם ולחברה כולה.

ר' למשל האמור בע"פ 242/07, אובלימוב נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

"ואכן אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה."

באותו מקרה אושר גזר דין של תשעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של החזקת סכין ללא עבירה נלווית.

ר' גם דברי בית המשפט המחוזי בחיפה בע"פ 5953-03-09, אבו לשין נ' מדינת ישראל:

לא מצאנו עילה להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא. הלכה היא כי בעבירות של נשיאת סכין יש מקום לגזור עונש של מאסר. אמנם קיימים מקרים חריגים בהם לא נגזר עונש כאמור, ואולם בדרך כלל, וגם כאשר מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי, גוזרים בתי המשפט עונש של מאסר בפועל על אלו הנושאים על גופם סכין ללא צידוק סביר.

ר' כמו כן רע"פ 2932/08, מרגאן נ' מדינת ישראל ורע"פ 9400/08, מועתז נ' מדינת ישראל, שם אושרו גזרי דין של מאסר בפועל לשני נאשמים, צעירים ללא הרשעות קודמות, אשר הורשעו בעבירה של החזקת סכין בלבד וכן ע"פ 39461-10-13, גרשקוביץ, עפ"ג 27836-08-14, חזן נגד מ"י, ע"פ (חיפה) 31988-06-10, גטהון נ' מדינת ישראל והפסיקה המצוטטת בו.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה וחצי.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1969. נשוי ואב לשמונה ילדים. אינו עובד מזה מספר שנים.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות בגין מספר עבירות אלימות במשפחה, איומים, היזק לרכוש והחזקת סכין, בגין נדון לשלושה מאסרים בפועל, המצטברים למעל ארבע שנים. עם זאת, הרשעתו האחרונה של הנאשם היא בשל עבירות שבוצעו בשנת 2006.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי ברקע העבירות עומדת התמכרות של המשיב לאלכוהול לאורך שנים ותפקוד בעייתי שלו בכל המישורים. עוד עולה, כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ואינו מוכן להשתתף בהליך טיפולי. לאור אלה, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון ממשי כי הנאשם ישוב ויבצע עבירות.

דין והכרעה

מלבד הודאתו של הנאשם, כל יתר הנתונים בתיק פועלים לחובתו: לנאשם עבר מכביד, גם אם רחוק, המעיד בו כי הרגיל עצמו לפגוע באחרים, קבלת אחריותו לארוע חלקית בלבד והוא אינו מוכן לשתף פעולה עם הליך טיפולי.

אני ער לכך שהארוע מושא כתב האישום התרחש לפני למעלה משלוש וחצי שנים. עם זאת, כתב האישום הוגש פחות משנה לאחר הארוע, ועיקר חלופי הזמן הוא בשל התנהלות של הנאשם, אשר גרם לדחיות רבות בשמיעת התיק - ולא ניתן לזקוף זאת לזכותו. לאור זאת המשקל אותו אתן לחלופי הזמן אינו רב.

לאחר שנתתי דעתי לכל אלה, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שבעה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 1.5.16
- ב. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה של החזקת סכין או אלימות תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

המוצג יושמד.

הנאשם יתאם את כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' אדר ב' תשע"ו, 13 מרץ 2016, במעמד הצדדים.